

Vergaderjaar 1983–1984

18 436

Uitvoering van het op 3 maart 1980 te Wenen/New York tot stand gekomen Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal

B

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 1 juni 1984

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 21 november 1983, 119, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende bovenvermeld wetsontwerp rechtstreeks aan de eerste ondergetekende te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 10 januari 1984, mogen wij U hierbij aanbieden.

In zijn advies wijst de Raad erop dat reeds eerder een ontwerp van wet, waarin het onderhavige wetsontwerp inhoudelijk mede was opgenomen, voor advies aan de Raad werd voorgelegd en dat het college daarover in zijn advies van 16 juni 1982, nr. 2127/6/8222 heeft geadviseerd.

De suggestie van de Raad, gedaan in dat advies, geen gecombineerde uitvoeringswetgeving voor te stellen, doch de uitvoeringswetgeving per verdrag in afzonderlijke ontwerpen onder te brengen, is gevolgd, hetgeen heeft geleid tot een vervanging van het oorspronkelijke wetsontwerp door een aantal nieuwe ontwerpen en een nota van wijzigingen op een reeds bij het parlement aanhangig wetsontwerp. Verwezen moge worden naar het nader rapport van 19 januari 1983, Directie Verdragen (Buitenlandse Zaken), DVE/PA-348459, en naar Uw Kabinetrescript van 28 januari 1983, nr. 72, waarin U te kennen gaf goed te vinden dat aan het aanvankelijke wetsontwerp geen voortgang werd gegeven.

De Raad van State stelt in zijn advies van 10 januari 1984 er van uit te gaan, dat zijn eerdere advies van 16 juni 1982 zal worden gepubliceerd. In dat advies is nog een aantal opmerkingen gemaakt naar aanleiding van de voorgestelde uitvoering van het Verdrag van 1980, waarop in het nader rapport van 19 januari 1983 nog niet was gereageerd. Wij zullen dat thans doen. Voor een goed begrip lijkt het dan wel dienstig dat niet alleen het advies van de Raad van 16 juni 1982 wordt gepubliceerd, maar daarbij ook het aanvankelijke wetsontwerp, waar dat advies betrekking op had, ook al is besloten daaraan geen voortgang te geven. Wij gaan er van uit dat zulks bij U niet op bezwaar zal stuiten.

Nu bij gelegenheid van de gelijktijdig met het onderhavige wetsvoorstel in te dienen wetsvoorstellen ter uitvoering van de Verdragen van New York inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, en tegen het nemen van gijzelaars het advies van de Raad van 16 juni 1982 zal worden gepubliceerd, menen wij, dat een afzonderlijke publikatie van dat advies als kamerstuk bij het onderhavige wetsvoorstel achterwege zou kunnen blijven.

In zijn advies van 16 juni 1982 stelt de Raad van State de in de aanvankelijke memorie van toelichting gegeven motivering waarom ter uitvoering van

het onderhavige verdrag is geopteerd voor de constructie van het «aanvullend jurisdictiebeginsel», zoals opgezet in wetsontwerp 15972, niet overtuigend te vinden. Hij meent dat niet zozeer de hantering van het voorgestelde artikel 4a van het Wetboek van Strafrecht, maar veeleer een aanvulling van artikel 4 van dat Wetboek de grondslag voor de ingevolge het Verdrag nieuw te vestigen strafrechtelijke rechtsmacht zou kunnen vormen, en verwijst hiervoor naar de wijze waarop destijds uitvoering is gegeven aan de vergelijkbare Verdragen van Den Haag (Trb. 1971, 50) en Montreal (Trb. 1971, 218) inzake vliegtuigkaping en de beveiliging van de burgerluchtvaart.

Wij menen dat nu juist de omstandigheid dat bij de Verdragen van Den Haag en Montreal geen voorbehoud is gemaakt, doch het voornemen bestaat dat wel bij de bekrachtiging van het thans uit te voeren Verdrag te doen, ertoe noopt de uitvoeringswetgeving op dit punt anders op te zetten. Wij hebben zulks nader gemotiveerd in de memorie van toelichting. Wij mogens ons verwijzing daarnaar veroorloven.

In het thans voorliggende wetsontwerp is tegemoet gekomen aan het bezwaar van de Raad van State tegen het aanvankelijke wetsontwerp, dat daarin een regeling (artikel I) was voorzien, die uitsluitend de toepassing van de Kernenergiewet betrof, doch

die niet in die wet was opgenomen. In het thans voorliggende wetsontwerp vormt de desbetreffende regeling onderdeel van een voorgestelde wijziging van de Kernenergiewet, te weten een nieuw in te voegen artikel 80a.

In zijn meergenoemd advies van 16 juni 1982 haakt de Raad aan bij het advies van de Raad van State van het Koninkrijk over het ontwerp van Rijkswet tot goedkeuring van het Verdrag van 1980 (advies van 15 juni 1982, nr. 2148/09/8222), waarin wordt bepleit, wegens de ontoereikendheid van de maximumstrafbedreiging van artikel 284 Wetboek van Strafrecht, in een bijzonder delict betreffende de bedreiging met diefstal of afpersing van kernmateriaal te voorzien.

In het nader rapport op dat advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt uiteengezet waarom deze suggestie van de Raad niet is gevolgd. Daarnaast moge worden verwezen.

Voorts wijst de Raad van State in zijn advies van 16 juni 1982 er op dat ook overigens geen voorstellen zijn gedaan tot aanpassing van de nationale wetgeving ter uitvoering van artikel 7 van het Verdrag en dat dit niet is toegelicht. De Raad meent dat bij voorbeeld diefstal van kernmateriaal zulke ernstige gevolgen kan hebben, dat dezelfde maximumstraf als voor gekwalificeerde diefstal op haar plaats zou zijn.

Wij kunnen de Raad ook hierin niet volgen. In het systeem van het Nederlandse Wetboek van Strafrecht bepaalt niet de aard van het gestolen goed of een diefstal als gekwalificeerde diefstal met een zwaardere straf dient te worden bedreigd, doch de omstandigheden waaronder de diefstal heeft plaats gehad. Ook als het delict ernstige gevolgen heeft in de vorm van zwaar lichamenteel letsel of de dood is diefstal gekwalificeerd strafbaar gesteld. Met het oog daarop behoeft de strafwet niet te worden herzien.

Wel geven wij de Raad van State toe dat in het aanvankelijke wetsontwerp de door het Verdrag bestreken delicten, die naar Nederlands recht overtredingen van de bepalingen van de Kernenergiewet zouden opleveren, door die wet onvoldoende met straf werden bedreigd in gevallen waarin die overtredingen iemands dood ten gevolge hebben of ernstig lichamenteel letsel voor een ander doen ontstaan dan wel levensgevaar of gevaar voor ernstig lichamenteel letsel voor een ander of aanzienlijke schade aan goederen te duchten geven.

Naar aanleiding van deze opmerkingen van de Raad hebben wij in het thans voorliggende wetsontwerp voorzien in de invoering van een nieuw artikel 80 in de Kernenergiewet, bevattende door het gevolg gekwalificeerde strafbepalingen, met maximumstrafbedreigingen van dezelfde orde van grootte als die van artikel 161 quater van het Wetboek van Strafrecht.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven het hierbij gevoegde ontwerp van wet en de memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne

De minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek